

Jord efter Loven af 4. Oktober 1919, kræver, at de skal betale en Tiendedel af Byggesummen, medens de andre er fri for det, og hvis man nu imødekommer det ærede Medlem, vil de, der faar Jord efter den gamle Husmandslov, faa en meget stor Fordel. Men hvis det ærede Medlem vil være med til at gennemføre det Forslag, vi her har fremsat om at lade Staten betale den sidste Tiendedel efter disse Love, vil jeg være villig til at ansætte den samme Byggesum, det samme Byggelaan i de to Love.

Det ærede Medlem Hr. Zahle gjorde nogle Bemærkninger til mig angaaende Erstatningen for Tillægsjord. Der findes jo akkurat de samme Erstatningsregler for Afstaaelse af Jord til Tillægsjord som for Afstaaelse af Jord til nye Brug. Man kan ikke tale om Tillægsjord uden ogsaa at omtale det andet Spørgsmaal; det er akkurat de samme Regler og det samme Princip, der er gældende, og jeg synes ogsaa efter de Udtalelser, der er faldet, og ikke mindst efter den sidste Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at der ikke er nogen Uenighed af Betydning mellem os paa dette Punkt. Det afgørende for mig har været, at Erstatningen fastsættes efter den Værdi, som ved Skatteansættelsen er fastsat for Jord, der tilhører en middelstor Bondegaard og er i middelgod Kultur; det er den Værdi, saadan Jord er ansat til, der skal lægges til Grund for Værdiansættelsen af Jord af samme Beskaffenhed, naar der skal gives Erstatning for den. Og naar jeg har foreslaaet, at der skal kunne gives indtil 10 pCt. i Erstatning for Afsavn, er det netop for at give dette Beløb, hvor der er Tale om Jord, som er i højere Kultur end almindeligt, men hvis man mener, dette er for lidt, og at det vil være rimeligt ogsaa at kunne fradrage et Beløb, hvis Jorden er i for daarlig Kultur, er jeg, som jeg ogsaa tidligere har sagt her i Tinget, villig til at affatte Paragraffen saaledes, at der sker et Tillæg eller et Fradrag af indtil 10 pCt., eller hvis man mener, det er nødvendigt, indtil 15 pCt., alt under Hensyn til Kulturværdien. Jeg tror derfor, de forskellige Meninger angaaende dette Spørgsmaal maa kunne bringes til Enighed.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser om min parlamentariske Stilling og om Silkesnoren vil jeg gerne sige, at det staar jo det ærede Medlem frit for, uden at jeg skal bebrejde ham, at han er ondsindet eller onskabsfuld — det kunde aldrig falde mig ind —, at gøre Forsøg paa at faa konstateret, hvordan min

Stilling er. Saa kommer han til Klarhed over dette, og saa opholder vi ikke Tingets Tid med at tale om det uden at skride til Handling. Jeg skal ikke rette Bebrejdelse mod det ærede Medlem, hvis han føler Trang til at se, hvordan min parlamentariske Stilling er, og jeg skal tilgive ham en saadan Handling, hvis han finder Anledning dertil. — Det ærede Medlem spurgte mig ogsaa, om jeg havde undersøgt, hvorledes det vilde gaa med Realkreditten, hvis vi fik gennemført Ekspropriationsbestemmelsen. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Har da Venstre i sin Tid, da de gik med til Ekspropriation af Jord ved Byerne, undersøgt Spørgsmaalet? Hvis det har saa stor Betydning for det ærede Medlem i denne Sag, var det dog rimeligt at antage, at det ærede Medlem, da han i sin Tid var med til at anse det for rimeligt at gennemføre Ekspropriationsbestemmelser, havde undersøgt Spørgsmaalet den Gang. Jeg tror ikke, Spørgsmaalet har nogen Betydning, for naar Ejerne faar den Pris for Jorden, som den er værd, og det er jo Meningen, saa sker der ikke nogen Skade for vedkommende, for saa kan de betale Prioritetshaverne med det Beløb, de faar for Jorden. Derfor tror jeg, dette Spørgsmaal falder væk af sig selv, og jeg forstaar ogsaa, at det ærede Medlem ikke havde saa store Betænkeligheder tidligere, den Gang han ikke var saa bange for Ekspropriation. — Dernæst gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om de Brug, der er oprettet, siden vi fik de forskellige Jordlove, og han syntes, det var et Resultat, vi kunde være bekendt, det var en Udstykning, som betød meget, vi var langt længere fremme, end man er i andre Lande. Ja, det er nok muligt, men jeg kan fuldstændig slutte mig til det ærede Medlem Hr. Holdgaards Udtalelser om dette Spørgsmaal, jeg synes, de træffer Sagen paa en Prik. For det gælder jo dog ikke om at søge at gøre Danmark til det daarligste Land i denne Henseende; det, det drejer sig om i dette Tilfælde, er vel dog at søge at gennemføre Reformen, hvorved vi kan naa det bedst mulige Resultat. Og jeg vil sige, at samtidig med at Staten har bidraget sit til at faa oprettet et betydeligt Antal Husmandsbrug, er der ikke ved privat Udstykning oprettet nye Husmandsbrug af nogen Betydning, netop fordi Jordprisen er saa høj, at det ikke kan ske uden Statens Hjælp. Dette har til Følge, at Jordprisen er blevet saa høj, at den Pris, der maa betales, er langt højere end den Vurderingspris, Jorden er ansat til ved Skatteansættelsen.